

Pillanatképek a BOKOR Közösség életéből

P É C S

Közösségünk neve, a **Gyurgyóka** a gyurgyalag madár népies névváltozata: Szeretnénk mindannyian teljes szépségében kibontakoztatni a saját színünket, és együtt csodálatosan dalolni Istennek.

Születésünk

40 éve születtünk meg, azóta a nyarakat leszámítva minden héten találkozunk. Az igénnyel ezek szerint nincs baj. Kérdés, hogy mennyi életjelenséget mutatunk.

Amiért létrejöttünk, az most is igaz ránk:

- Válaszokat kerestünk és keresünk, mert hiányérzetünk van.
- Kapaszkodókra, biztos pontokra vágyunk.
- Szeretnénk egyre jobban elköteleződni az Úton, s az egyéni istenkapcsolatok erősítik egymást.
- Egymás kezét fogva akarunk szolgálni szóval, tettel – világmegváltás-vágyunk már csendesült az idők folyamán.
- Fontosak a hasonlóan gondolkodó barátok, a közös élmények, a fészekmeleg.
- A közösségben olyan optimizmus van, amilyen máshol már nemigen lelhető fel.

Táplálkozásunk, növekedésünk forrásai

A Bokor-irodalom, az „Érted vagyok”, lelkigyakorlatok, közösen vagy egyénileg olvasott könyvek, cikkek, de leginkább egymás élettapasztalata. Nagyon sokfélék vagyunk, számtalan munkahelyi és egyéb kihívással életünkben. Gyakran ki-ki csak egy mondatot hoz, amely az adott héten megérintette. Nyolc éven át havonta hívtunk egy-egy vendégelőadót, ők mindig új inspirációt jelentettek.

Továbbadjuk-e, amit befogadtunk?

Ebben komoly hiányosságaink vannak. Volt ugyan NATO-ellenes levélfórum, a balkáni háború elleni tüntetés, a halálbüntetés ellenzése, hajléktalanok melletti kiállítás stb., de ezen a téren biztosan több tehető. Alapvető baj két részről adódik: az egyik a mi lustaságunk, gyávaságunk, küldetésstudatunk hiánya, a másik, hogy az emberek már sokkal kevésbé barátkoznak, nincs idő egymásra. Kevés a felület, ahol hatni tudunk; még leginkább azzal, ahogyan egy-egy helyzetben viselkedünk, reagálunk. A jézusi értékrendet próbáljuk közvetíteni a leghétköznapibb történetek során.

A 40 év során volt több próbálkozás újabb kisközösségek létrehozására, de a gyakorlat azt mutatta, hogy az azokból megmaradó néhány ember előbb-utóbb becsatlakozott a Gyurgyókába.

Pécs egyetemi város lévén, az elmúlt 40 évben több mint 50 ember fordult meg a közösségben. Nagy részük most is közösségi tag – a Bokorban, az Antióchiában vagy karizmatikus közösségben.

Sokat töpregtünk életközösség megalakításán is, többször megfordultunk Bányán és Pinkafőn, s ha ebből nem is lett más, csak két család egymás mellé költözése, azért rengeteget tanultunk önmagunkról, vágyainkról, megkötöttségeinkről.

Többünkben leledzik komoly érdeklődés a társadalmi folyamatok iránt, ezeket a kérdéseket lehetőség szerint igyekszünk száműzni a találkozók előtt időnként megtartott politikai vacsorákra, s csak a mindannyiunkat, valamint Isten Országára ügyet érintőket bevinni a közösségi találkozókra.

Szolgálataink

A sokfajta karitász munkából nem született kisközösség, de minden alkalommal elültettük a bogarat az emberek fülébe, hogy lehet másképpen is gondolkodni, mint a világ fiai.

Sokfajta szolgálatot végeztünk az elmúlt 40 évben, az indiai csomagok küldésétől a ghánai nővérek támogatásán, az élelmiszergyűjtésen, idősek rendszeres látogatásán, erdélyi, sri

lankai gyerekek patronálásán keresztül a cigány közösségek támogatásáig.

Jelenleg a szülők ápolása és az unokáknál való besegítés mellett inkább csak akciószinten szolgálunk. A szociális ott-hon csak szeretetünk kimutatását jelenti, de a többi helyszínen igyekszünk szemléletet is formálni.

A pettendi cigányokkal tart még a kapcsolat, de be kellett látnunk, hogy ha csak ritkán tudunk jelen lenni az életükben, akkor nincs lehetőségünk komoly terveket szőni. Viszont két helyi asszony vezetésével sikerült összehozni az ottani gyerekeket, többen elkezdtek gazdálkodni a tőlünk kapott vetőmagokkal, vittünk ki bábszínházat, értékes gondolatokat.

A cigánygyerekeket támogató jelenlegi programunk reményteljesebbnek tűnik. Harmadik éve kísérjük figyelemmel havi rendszerességgel tíz kisgyerek életét, igyekszünk velük jó barátságban lenni. Sok fontos dolgról beszélgetünk velük, közös élményeink vannak. Reméljük, hogy támaszaik lehetünk nagyobb korukban is.

Egyházi jelenlétünk

A közösség első 20 évében aktívan jelen voltunk a helyi egyház életében is. Rendszeresen szerveztük a különböző közösségek miséjét, alapítói voltunk és mindvégig képviseltük magunkat a papokból és civilekből álló „vezetők tanácsában”, s minden jelentős megmozduláson számíthattak ránk.

Érdekes módon 1989 után az egész pécsi kisközösségi élet szétverődött, illetve ki-ki a maga köreibe húzódott vissza. Udvardy püspök úr jöttével az elmúlt két évben újra nyiladozni kezdett valami összefogásfélé. A lelkeségi csoportok nyilvános bemutatkozásán volt lehetőségünk minden lényegeset elmondani a Bokorról. A közösségvezetők listáján minden fontosabb hírről tudomást szerzünk, és rendszeresen érkeznek kérések is felénk. Ilyenkor próbálunk valamilyen ránk jellemző vállalással előrukkolni. Például Bíró László püspök atya szentelésének 25. évfordulóján az ima-rózsafüzér-szentmise-felajánlások mellett mi 12 magányos ember meglátogatását ajánlottuk fel ajándékkul. A legutóbbi adventi szereplési lehetőség alkalmából a sok kórus és színdarab mellett mi cigány és magyar gyerekeknek szerveztünk egymásra figyelést és együttműködést igénylő játszóházat.

A játék egyébként közösségi életünknek is szerves része, többnyire önismereti, közösségépítő társasjátékokat játszunk.

Lelkiéletünk

Belső lelkiéletünk elég változatosan zajlik. Az elmúlt évtizedekben számtalan próbálkozás volt imaéletünk aktívabbá tételére. Érdekes módon ebben legkevésbé a spontán ima vált be. Jelenleg minden találkozó elején – a fél órányi teázás után – gyertyát gyújtunk, és az arra az estére készülő ember kb. fél órában valamilyen inspirációt ad az elcsendesedéshez. Ez lehet filmrészlet, vers, egy olvasott gondolat vagy akár egy érdekes formájú faág is.

Összegezve:

- nem vagyunk hajlandók elkeseredni amiatt, hogy csak ennyi született körülöttünk 40 év alatt;
- hálásak vagyunk, hogy barátságaink élők, Istenhez ragaszkodásunk hűséges;
- ha magunkon nem is mindig, de egymáson látjuk, hogy értékesebb, empatikusabb, elkötelezettebb emberek lettünk az elmúlt évtizedekben;
- örülünk minden közös szolgálatnak, akármilyen kicsi legyen is az, s annak, hogy még senkinek sem kell kerekesszék ahhoz, hogy segíteni induljon.

Közeginé Rihmer Melinda